

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Ямбол, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пепа Ил. Чиликова

Членове: Петранка Ст. Жекова
Петранка П. Кирова

при участието на секретаря Миглена П. Коматарова
в присъствието на прокурора Едм. Зл. Г.
като разгледа докладваното от Петранка Ст. Жекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20212300600301 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по протест на Районна прокуратура- Ямбол против присъда № 64/22.11.2021г.постановена по нохд № 20212330201035/2021г.по описа на Районен съд- Ямбол.

С процесната присъда подсъдимата Ж. ЕНЧ. Г. е призната за виновна, в това че на *****0г., около 20часа, по автомагистрала "*****", км 290, обл.Ямбол, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил „*****“ с рег.№ ***** , нейна собственост, е нарушила правилата за движение по пътищата, визирани в чл.20,ал. 1 и ал.2 и чл.56 от ЗДвП, като по този начин е предизвикала пътнотранспортно произшествие и е причинила по непредпазливост средни телесни повреди на повече от едно лице, а именно две средни телесни повреди на М.Е. Г. от гр. ***** , две средни телесни повреди на М.В. Г. от гр.***** ,три средни телесни повреди на П.М.Г. на 10 г. от гр.***** и две средни телесни повреди на М.М.Е., на 11г. от гр.***** , поради което и на основание чл.343, ал.3, б. „а“ пр.1 вр. ал.1, б. „б“ вр. чл.342, ал.1 вр. чл. 58а, ал.1 вр. чл.54 от НК е осъдена на осем месеца лишаване от свобода, което на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от три години.

На основание чл.343г вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК подсъдимата е лишена от право да управлява МПС за срок от една година.

Подсъдимата е призната за невиновна при извършване на горното деяние да е нарушила разпоредбата на чл.5, ал.1, т.1 от ЗДвП, поради което и на основание чл.304 от НПК е оправдана по така предявеното ѝ обвинение.

Подсъдимата е осъдена да заплати направените по делото разноски в размер на 1647 лева в приход на Републиканския бюджет по сметката на ОД на МВР гр. Ямбол.

Във въззивният протест се навеждат доводи за неправилност на присъдата досежно размера на наложените наказания на подсъдимата, като се твърди, че същите са необосновано занижени. На това основание се иска присъдата да бъде изменена в частта относно размера на наложените наказания- лишаване от свобода и лишаване от право да управлява МПС като същите бъдат завишени. В допълнение към въззивният протест се излагат подробни съображения за направеното искане. Сочи се, че районният съд не е отчел в достатъчна степен наличните отегчаващи вината обстоятелства, а именно броя на пострадалите лица и броя на причинените телесни повреди, както и че две от тях са малолетни. Като отегчаващо вината обстоятелство се сочи и наличната родствена връзка между подсъдимата и пострадалите. На това основание се иска наказанието лишаване от свобода да бъде завишено от 8 месеца на 1 година, а лишаването от право да управлява МПС да се определи на 3 години.

Участващия по делото прокурор от ОП-Ямбол не поддържа въззивния протест и pledира да се потвърди присъдата, като правилна, обоснована и законосъобразна. Твърди се, че наложените две кумулативни наказания на подсъдимата- лишаване от свобода и лишаване от право да управлява МПС са справедливи и напълно съответстват на степента на обществената опасност на деянието и на личността на подсъдимата.

Подсъдимата Г. участва в съдебно заседание лично и със защитника си адв.С., чрез който се присъединява към пледоарията на прокурора и изразява становище, че протестираната присъда е правилна и законосъобразна и се иска същата да бъде потвърдена.

ОС- Ямбол след като обсъди доводите в протеста и пледоариите на защитника на подсъдимата и на прокурора, съгласно правомощията си по чл.313 и чл.314 от НПК извърши цялостна служебна проверка на обжалваната присъда приема следното:

Протеста е процесуално допустим, тъй като е подаден в срока по чл.319 ал.1 от НПК и страна имаща право и интерес. Разгледан по същество същия е неоснователен по следните съображения:

Ямболският районен съд е съблюдавал стриктно правилата на съкратеното съдебно следствие, визирани в Глава 27 от НПК, както и общите правила на наказателния процес, обстойно е изследвал относимите към спора обстоятелства, съобразил е направеното от подсъдимата признание на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, задълбочено е анализирал доказателствата, събрани на досъдебното производство и приобщени към делото по реда на чл.372, ал.4 вр. чл.373, ал.2 от НПК. След правилна преценка, че направеното от подсъдимата признание напълно се подкрепя от събраните

доказателства е приел обоснована и правилна фактическа обстановка, сходна с обстоятелствената част на обвинителния акт..

Въззивният съд, действайки също като инстанция по фактите, съобразявайки оплакванията за несправедливост на наложените наказания и изпълнявайки задължението си за цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт, извърши собствена преценка на доказателствената съвкупност и въз основа на нея изгради изложената по-долу фактическа обстановка по спора, която съвпада с възприетата от първата инстанция. Анализирайки задълбочено и всеобхватно всички доказателствени източници, настоящата инстанция направи следните фактически констатации:

Подсъдимата Ж.Г. е правоспособен водач на МПС категория "В" и "АМ", притежава свидетелство за правоуправление на МПС № *****, валидно до *****г. До инцидента има наложено едно наказание глоба в размер на 20 лв. с фиш за нарушение на чл.70, ал.3 от ЗДвП.

На *****г.подсъдимата Ж.Г., сестра ѝ М.Е. Г., нейното дете М.М.Е. / род.на *****г./, приятелката ѝ М.В. Г. и нейното дете П.М.Г. /род.на 11.05.2010г./, всички от гр.***** отишли на плаж в к.к."Слънчев бряг". Пътували с автомобила на подсъдимата „*****" с рег.№ *****, която го е управлявала. Около 19 часа тръгнали обратно към гр.***** , като отново автомобила е управляван от подсъдимата. На предна дясна седалка се возела М.В. Г., зад нея М.Е. Г., в средата П.Г., а зад подсъдимата на задната седалка пътувал М.Е.. Пътували по автомагистрала "*****", в посока гр.Бургас-гр.Ямбол, при ясно време, с добра видимост, сухо ново асфалтово покритие, без побитости и неравности. Около мястото на инцидента подсъдимата управлявала автомобила със скорост около 75 км/ч., в средната лента на дясното платно за движение. В района на км.290 подс.Ж.Г. решила да извърши маневра завой надясно с цел да напусне автомагистралата. В изпълнение на така взетото решение подсъдимата завила надясно, но без да се престрои своевременно в най-дясната лента за движение и без да намали скоростта на движение на управлявания от нея автомобил под 55 км/ч., за да може безопасно да премине през десния попътен завой за напускане на автомагистралата. В резултат на извършената маневра завой надясно подсъдимата загубила контрол над управлявания от нея автомобил, след което задействала аварийно спирачната система на автомобила. Независимо от предприетите усилия от подс.Ж.Г., автомобила навлязъл в затревената площ в пространството за влизане и излизане на АМ „*****", преминал през бетонен отводнителен канал и се ударил в ската на острова след отводнителния канал. В резултат на удара били причинени различни наранявания на всички пътници в автомобила, които били откарани с линейка до МБАЛ „Св.Пантелеймон" АД, гр.Ямбол за лечение.

От заключението на изготвената по делото автотехническа експертиза е видно, че причината за ПТП е загубата на контрол над автомобила от страна на подсъдимата, като същата е следвало да извърши маневрата със скорост под 55 км/ч, но първо своевременно да се престрои в най- дясната лента за движение.

От заключението на изготвената по делото съдебномедицинска експертиза се

установява следното:

На М.Е. Г. са причинени две средни телесни повреди, изразяващи се в:

-счупване на 1, 2, 8 и 9 ребра в дясната половина и на 1-во ребро в лявата половина на гръдния кош, което е довело до трайно затруднение движенията на снагата;

-счупване на тялото на втори шиен прешлен, което е довело до трайно затруднение движенията на врата.

Освен посочените средни телесни повреди на свидетелката са причинени и леки такива, които подробно са описани в мотивите на първоинстанционния съдебен акт.

От заключението на изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза № 189/2020г. е установено, че на пострадалата М.В. Г. също са причинени две средни телесни повреди, както следва:

- счупване на дясната ключична кост, която поради тясната ѝ анатомична и функционална връзка с дясната ръка, е довело до трайно затруднение в движението на десния горен крайник

- счупване на тялото на четвърти поясен прешлен, което е довело до трайно затруднение движението на снагата.

На свидетелката са причинени и леки телесни повреди, описани в мотивите на протестираната присъда, поради което е ненужно да се преповтарят.

От заключението на изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза № 190/2020г. е видно, че на П.М.Г. са причинени три средни телесни повреди, изразяващи се в:

-контузия на гръдния кош, изразяваща се в счупване на IV и V ребра в лявата му половина и на VII и VIII ребра в дясната му половина, което е причинило трайно затруднение движението на снагата;

-счупване на лъчевата кост на лявата ръка на границата между горната ѝ и средна трета, което е довело до трайно затруднение движението на ръката и

-счупването на бедрената кост на левия крак, в нейната долна трета, непосредствено над и в областта на коленната става, което е довело до трайно затруднение движенията на левия долен крайник.

Останалите наранявания на пострадалия П.Г. на 10 г.са квалифицирани като леки телесни повреди и са описани подробно в мотивите на първоинстанционната присъда.

От заключението на изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза № 191/2020г. е видно, че на пострадалия М.М.Е., на 11г. са причинени две средни телесни повреди, изразяващи се:

- счупване на бедрената кост на десния крак в областта на нейното тяло, което е довело до трайно затруднение движението на десния долен крайник и

-счупване на големия пищял от подбедрицата на десния крак, което е довело до трайно затруднение движението на десния долен крайник.

На М.Е. са причинени и леки телесни повреди описани в първоинстанционния съдебен акт.

От приложената по делото справка за съдимост се установява ,че подс.Г. е неосъждана.

При управление на автомобила подсъдимата е нарушила следните правила за движение по пътищата:

чл.20, ал.1 ЗДвП, тъй като водач на МПС не е изпълнила задължението да контролира непрекъснато управлението от нея автомобил;

чл.20, ал.2 от ЗДвП, тъй като не е съобщила скоростта на движение на автомобила с предстоящата ѝ маневра за влизане надясно с цел напускане на автомагистралата и

чл.56 от ЗДвП вменяващо ѝ задължение при напускане на автомагистрала своевременно да заеме място в съответната пътна лента за излизане. Нарушенията от страна на подсъдимата са безспорно установени от заключението на назначената автотехническа експертиза, което правилно и обосновано е кредитирано и от първоинстанционния съд. Същото е изготвено професионално и на основата на обективните данни- протокол за оглед на местопроизшествие и техническите характеристики на автомобила.

От изложеното въззивният съд приема за безспорно доказано, че подсъдимата е нарушила разпоредбите на чл.20, ал.1 и 2 и чл.56 от ЗДвП и същите се намират в причинна връзка с настъпилото ПТП, тъй като подсъдимата непосредствено преди ПТП се е движела със скорост от 75 км/ч и с тази скорост, без да се престрои в крайна дясна лента е предприела маневра за напускане на автомагистралата, в резултат на което е загубила контрол над автомобила и е последвало преобръщане на същия. За да осъществи предстоящата маневра подсъдимата е следвало да намали скоростта на автомобила под 55 км/ч и да се престрои в крайна дясна лента за движение, за да може безопасно да премине пред десния пътен завой за напускане на автомагистралата.

Въззивният съд споделя изводите на първата инстанция, че фактическата обстановка се установява по несъмнен начин от направеното от подсъдимата самопризнание и от доказателствата, събрани в досъдебното производство и приобщени са по реда на чл.372, ал.4 вр. чл.373, ал.2 от НПК в хода на първоинстанционното съдебно следствие, а именно обясненията на подсъдимата, показанията на свидетелите М.Е. Г. и М.В. Г. и от писмените доказателства- протокол за оглед на местопроизшествие, фотоалбум, констативен протокол, автотехническа експертиза, съдебномедицински експертизи, удостоверения за раждане на пострадалите малолетни лица, справка за нарушител и справка за съдимост.

Фактическата обстановка по делото е установена по безспорен и категоричен начин, тъй като е подкрепена от всички събрани доказателства. Същите са безспорни и непротиворечиви и напълно кореспондиращи помежду си, поради което правилно и обосновано са кредитирани изцяло от първоинстанционния съд. По отношение характера на причинетите телесни повреди на пострадалите М.Е. Г., М.В. Г., М.Е. и П.Г. правилно са

кредитирани заключенията на съдебно медицинските експертизи, тъй като същите са компетентни и обективни.

Направеният от първоинстанционния съд всестранин, пълен и задълбочен анализ на всички събрани по делото доказателствени източници категорично се споделя от проверяващата инстанция и поради това се налага извод за обоснованост на обжалваната осъдителна присъда, както и за доказателствена обезпеченост на самопризнанието на подсъдимия по чл.371, т.2 от НПК. То обхваща всички обстоятелства, визирани в обстоятелствената част на обвинителния акт, които се отнасят до времето, мястото, механизма на ПТП, участвалия в него лек автомобил, получените от пострадалите при ПТП телесни увреждания и причинно-следствената връзка с пътния инцидент. Признанието е било направено доброволно, отразява действителната воля на подсъдимата и кореспондира с подробните, логични и непротиворечиви показания на свидетелите М.Е. Г. и М.В. Г., с констатациите, отразени в протокола за оглед на местопроизшествието и със заключенията на цитираните по-горе експертизи, които доказателствени материали са били събрани по предвидения в НПК ред и са в достатъчен обем, за да се приемат за безспорно установени правнорелевантните за настоящия спор обстоятелства.

На основание приетата за установена и напълно изяснена фактическа обстановка първоинстанционният съд е направил законосъобразен правен извод, към който се присъединява и въззивният –подсъдимата с деянието си е осъществила както от обективна така и от субективна страна състава на престъпление по чл.343, ал.3, б. „а“ пр.1 вр. ал.1, б. „б“ вр. чл.342, ал.1 от НК, тъй като на *****Ог., около 20:00 часа, по автомагистрала "*****", км 290, обл.Ямбол, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил „*****“ с рег.№ ***** , нейна собственост, е нарушила правилата за движение по пътищата, визирани в чл.20,ал. 1 и ал.2 и чл.56 от ЗДвП, като по този начин е предизвикала пътнотранспортно произшествие и е причинила по непредпазливост средни телесни повреди на повече от едно лице, а именно две средни телесни повреди на М.Е. Г., две средни телесни повреди на М.В. Г., три средни телесни повреди на П.М.Г. на 10 г. и две средни телесни повреди на М.М.Е., на 11г.

Правилно и обосновано е прието, че деянието е осъществено от подсъдимата от обективна страна, тъй като е безспорно установено по съображения изложени по- горе, че на инкриминираната дата е управлявала МПС- автомобил "*****", нарушила е посочените по- горе разпоредби уреждащи правилата за движение по пътищата, като в резултат на неизпълнението на задължението да контролира непрекъснато управлението от нея автомобил, да намали скоростта на автомобила под 55 км/ч и да се престрои в крайна дясна лента за движение, за да може безопасно да премине пред десния пътен завой за напускане на автомагистралата. В резултат на тези нарушения е загубила контрол над управлението автомобил, същия е навлязъл в затревената площ в пространството за между за излизане и влизане на автомагистралата, преминал е през бетонния отводнителен канал и се ударил в ската на острова след отводнителния канал. При ПТП на возещите се в автомобила М.Е. Г., М.В. Г. и М.М.Е., на 11г.са причинени по две средни телесни повреди,

а на П.М.Г. на 10 г. три средни телесни повреди. Безспорно е установено, че причинените на пострадалите телесни повреди са в пряка причинна връзка от неправомерното деяние на подсъдимата, което се доказва от заключенията на съдебно-медицинските експертизи.

Налице е квалифицирания състав на престъплението по чл.343, ал.3, б. „а“ пр.1 от НК, тъй като е безспорно установено, че от инкриминираното деяние на подсъдимата са били причинени средни телесни повреди на четири лица.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимата по непредпазливост в първата ѝ форма по чл.11 ал.3 от НК - небрежност, тъй като не е предвиждала настъпването на общественотоопасните последици, но е била длъжна и е могла да ги предвиди. Същата като правоспособен водач на МПС е наясно, че следва непрекъснато да контролира управлението от нея автомобил, като се движи със скорост позволяваща ѝ да осъществи безопасно предприетата маневра, както и преди осъществяването на маневрата за напускане на автомагистралата своевременно да се престрои в крайна дясна лента, предназначена за осъществяване на тази маневра.

Относно вида и размера на наложените наказания:

При определяне на наказанието лишаване от свобода районният съд е отчетел всички налични смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и поради това определеното наказание в размер на 1 година лишаване от свобода е справедливо и съответно на степента на обществената опасност на деянието и на личността на подсъдимата. На това основание приема и въззивният протест за неоснователен. Действително извършеното деяние е със сравнително висока степен на обществена опасност отчитайки, че от същото са постраждали четири лица, като на три от тях са причинени по две средни телесни повреди, а на П.Г. три средни телесни повреди. При определяне степента на обществената опасност е без значение дали пострадалите са в роднинска връзка с подсъдимата и поради това правилно не е отчетено като такова от решаващия съд. Твърдението в протеста в тази част е неоснователно и не намира опора в съдебната практика. Не би следвало да се приеме като отегчаващо вината обстоятелство и възрастта на две от пострадалите лица, които са били малолетни, тъй като по делото не са налице данни причинените им увреждания да са оставили траен отпечатък върху физическото им здраве.

Правилно при индивидуализацията на наказанието е взета предвид ниската степен на обществена опасност на подсъдимата, тъй като същата е с чисто съдебно минало, при 13 годишния стаж като шофьор има наложено само едно наказание с фиш, което я определя като дисциплиниран водач, спазващ правилата за движение по пътищата. Същата проявява критично отношение към извършеното, като е оказала и пълно съдействие на досъдебното производство за разкриване на обективната истина. Изхождайки от горното въззивният съд споделя аргументите на първата инстанция да наложи на подсъдимата наказание в минималния размер на 1 година лишаване от свобода, при превес на смекчаващите вината обстоятелства. С оглед разглеждането на делото по реда на чл.371, т.2 от НПК законосъобразно е приложена разпоредбата на чл.58а, ал.1 НК и наложеното наказание е

намалено с една трета, като на това основание подсъдимата е осъдена на 8 месеца лишаване от свобода. С наказание в този размер биха се постигнали целите на наказателната репресия, тъй като същото би въздействало спрямо подсъдимата както възпиращо така и превъзпитателно. Със същото ще се постигне и генералната превенция на наказанието. Споделят се доводите за липса на основание за прилагане разпоредбата на чл.55 НК, тъй като наличните смекчаващи вината обстоятелства не са многобройни нито е налице изключително такова.

Съдът споделя аргументите в проверявания съдебен акт за приложение разпоредбата на чл.66, ал.1 НК, тъй като за поправянето и превъзпитанието на подсъдимата не е необходимо да изтърпява ефективно наложеното й наказание.

По изложените по-горе съображения съдът намира въззивния протест за неоснователен и като такъв не следва да бъде уважаван. като такъв се преценява и от участващия по делото прокурор от ОП-Ямбол, който заявява, че не го поддържа и пледира за потвърждаване на първоинстанционната присъда.

По отношение наказанието по чл.343г НК:

Проверявания съд преценява като неоснователен довода във въззивния протест за несправедливост на това наказание, с искане същото да бъде завишено, тъй като районният съд и при определяне на това кумулативно наказание е отчел в пълнота наличните отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства. Наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 година е справедливо и със същото биха се постигнали целите на наказанието.

Районният съд се е съобразил и с разпоредбата на чл. 189, ал.3 от НПК като е осъдил подсъдимата да заплати всички направени по делото разноски.

По изложените по-горе съображения, присъдата на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдена, тъй като не са налице основания за нейното изменение или отмяна.

Водим от горното и на основание чл.338 от НПК Окръжен съд- Ямбол

,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 64/22.11.2021г.постановена по нощд № 20212330201035/2021г.по описа на Районен съд- Ямбол.

Решението не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____